

Proletno čišćenje dvorišta

POMOZI MEDI JURICI!

© Sva prava pridržana. Niti jedan dio ove publikacije ne može se kopirati, umnožavati ili koristiti na bilo koji drugi način bez prethodne dozvole nakladnika.

POMOZI MEDI JURICI!

Proletno
čišćenje
dvorišta

 HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Zagreb, 2013.

Došlo je proljeće. Sunce se smiješilo nad gradom mameći cvjetice u zelenoj travi i pozivajući dječicu u park. Uz radosnu viku i smijeh djeca su se razmilila po travnjaku. Pčelice i bubamare su izišle iz skrovišta i veselo zujale.

Snijeg se odavno povukao. Ali što je ostalo iza njega? Gomila smeća koje je zimi bilo pokriveno snijegom. Polomljene daske, stari lonci i razbijene boce. Zaboravljeni čavli, odbačene limenke, odlomljene i ostavljene grane. I još k tome potrgana klupa i uništena ljujačka! Gdje će se djeca igrati?

- Što da radimo? - pitala su se djeca.
- Gdje ćemo se sada igrati? - zabrinuto i tužno pitala je Lucija.
- Pa zar se ne možemo ovdje poigrati? Pazit ćemo - rekao je Pero.
- I ja bih se igrao - rekao je medo Jurica koji je dotrčao za djecom.

- Što je vama? - uzvрати Dado - Zar ste zaboravili kako se Ivin brat prije nekoliko dana porezao na razbijenu bocu!?

- Još uvijek ima zavoj na ruci - zabrinuto je dodala Iva.

U tom je trenutku naišao Lucijin tata. On je bio majstor za sve i svašta!
Nije bilo toga što on nije mogao popraviti ili napraviti.

- Što radite, djeco? Zašto ste tako tužni? – pitao je.

- Ne možemo se više igrati. Sve je puno smeća - ljutito je uzvratio Dado.

- I opasno je - dodala je Lucija.

- Otpadu je mjesto u kanti za smeće. Da se sav otpad odmah stavlja u kantu za smeće, bilo bi puno lakše - rekao je tata i dodao - Ne brinite. Sve ćemo raščistiti i pospremiti i opet ćete imati svoje mjesto za igru.
- Hura, opet ćemo se igrati! – radovao se medo.

- Ali dok radimo, moramo poštivati neka pravila kako se ne bismo ozlijedili - rekao je tata mudro.
- Oštri predmeti kao što su čavli, razbijene boce, slomljeni plastični predmeti i stare konzerve nisu igračke. Uvijek ih treba baciti u kantu za smeće. Dok uklanjamo oštre predmete pametno je koristiti zaštitne rukavice.

- S polomljenim i odrezanim granama ne smijemo se tući niti igrati.

- Ako vidimo neki teški predmet, kamen ili granu, ne smijemo je podizati sami. Uvijek treba pozvati starije u pomoć.

- Igranje na potrganim klupama i ljuljačkama može biti osobito opasno.

- Po mjestima koja nisu sigurna ne smijemo hodati bosu.

- Čekić, škare, odvijač, pila, noževi i čavli jako su korisni. Ali su oštri pa se njima lako ozlijediti. Kad se alatom više ne koristimo uvijek ga moramo odložiti i čuvati u kutiji za alat.

Nakon što je tata objasnio djeci kako se trebaju ponašati dok uređuju svoje dvorište, svi su radosno prionuli na posao. Pažljivo su čistili travnjak. Ako je nešto bilo preoštro i opasno, kao što je slomljena boca, pozvali su Lucijinog tatu da im pomogne.

Hej, ali što to radi medo Jurica?! On kao da uopće nije slušao Lucijinog tatu! Skače sa škarama za grane, trči s čekićem i uopće ne gleda gdje mu nožica staje.

- Pazi medo! O ne, medo je pao preko grane i porezao se na škare!
Što ćemo sad?

- Jao, boli me, jako me boli! – vikao je prestrašeno medo Jurica.

- Medo, dragi moj medo! – viknula je Lucija
žalosno - Tata, tata, brzo dođi, medu treba
prva pomoć!

Nije trebalo dva puta dozivati – tata je stigao
u trenu. U ruci je nosio kutiju prve pomoći.

- Medo, medo, neposlušni medo - rekao je tata medi Jurici. - Da si slušao moje savjete ne bi se ozlijedio. Ali kada se nesreća i dogodi uvijek treba obavijestiti starije.

- Medo je jako porezao šapicu - obratio se tata djeci - ali i to ćemo riješiti. Gledajte djeco i učite jer je važno u životu znati pružiti prvu pomoć. Sjedni Jurice, nasloni se na drvo i ne brini - prvo je tata smirio uplašenog medu.

- Ne brini medo moj, brzo ćemo ti zbrinuti ranu - nastavio je s ohrabrivanjem Dado i u znak podrške uhvatio je medinu zdravu šapicu.

Svi su pažljivo pratili kako tata pruža medicinsku pomoć. Tata je pri tome objašnjavao djeci.

- Plemenito je ozlijeđenome pružiti prvu pomoć, ali uvijek valja paziti i na sebe. Prvo treba osigurati mjesto gdje pružamo prvu pomoć da se i sami ne ozlijedimo. Zato ću ja staviti na stranu škare na koje se medo porezao.

- Uvijek kada kada pružate prvu pomoć koristite rukavice. Kada se netko poreže ovako jako kao naš medo, kad god je to moguće, ozlijeđenu ruku ili nogu treba podići.

- Ranu treba prekriti gazom iz kutije prve pomoći.
Pritiskom na ranu preko gaza zaustavimo krvarenje.

- Tada gazu učvrstimo pomoću zavoja.

- Evo medo, jesam li ti rekao? Prava sitnica.

Sva djeca i medo su odahnuli.

- Sva sreća da je tata bio u Crvenom križu na tečaju prve pomoći - ponosno je rekla Lucija.

- Sad ćemo te odvesti k liječniku da pregleda ozljedu i vidi je li sve u redu

- rekao je tata.

Liječnik je pregledao medinu ranu i pružio mu potrebnu medicinsku pomoć. Nakon toga medu je rana gotovo prestala boljeti.

Kada su odlazili kući liječnik mu je rekao:

- Zahvaljujući tati, koji ti je na vrijeme pružio prvu pomoć, rana će brzo zacijeliti i zavoj ćeš moći skinuti za nekoliko dana. A i poslušao si tatu i nisi se bojao doći k meni da ti pogledam ranu. Sva sreća da je tata bio u Crvenom križu na tečaju prve pomoći, pa ti je znao zbrinuti ranu.

Kad su se vratili kući i medo Jurica i djeca su bili sretni.
Medo im je tada odao tajnu:

- Jako sam se bojava ići liječniku, ali sad znam da se liječnika
ne treba bojati jer nam on pomaže.

- Da sam poslušao Lucijinog tatu, da nisam skakao
i trčao s oštrim alatom, ništa mi se ne bi dogodilo
- mislio je medo Jurica navečer prije spavanja.

Sunce je pružilo svoje tople zrake po čistom travnjaku.

- Sad se možemo igrati do mile volje! – mislila su djeca i potrčala ususret novom danu i novoj igri. A medo Jurica viknuo im je sa svog prozora:

- Čekajte me, stižem i ja! Idemo se igrati, idemo se igrati...

Nakladnik
HRVATSKI CRVENI KRIŽ

Za nakladnika
prim. dr. sc. Nenad Javornik, dr. med.

Autori
Žarka Rogić, dr. med.
Dubravko Kastrapeli, prof.

Urednica
Žarka Furić, dr. med.

Stručna suradnica
Vera Pleša-Golubović, dr. med.

Ilustrator i grafički urednik
Dubravko Kastrapeli, prof.

Lektorica
Maja Antonić, prof.

Tisak
Zrinski

Naklada
3 000 primjeraka
ISBN 978-953-7537-18-0

Zagreb, studeni 2013.

Drugo izdanje

***Došlo je proljeće. Dvorište je puno smeća.
Kako ga očistiti da bi se djeca mogla igrati?
Na što treba paziti prigodom raščišćavanja dvorišta?
Što se dogodilo medi Jurici?
Kako mu je pomogao Lucijin tata?
PROČITAJTE I NAUČITE!***

Nacionalno društvo, Zagreb • Tel: (0)1 4655 814
www.hck.hr • redcross@hck.hr